

33. neděle v mezidobí C

*Vám, kdo ctíte mé jméno,
vzejde slunce spravedlnosti,
které má na svých křídlech uzdravení. (Mal 3,20)*

První čtení

Malachiáš 3,19-20a

Hle, přijde den, který plane jako pec, slámou se stanou všichni zpupní, všichni, kdo se dopouštějí bezbožnosti! Den, který přijde, je spálí – praví Hospodin zástupů – že po nich nezůstane kořen ani větev! Vám, kdo ctíte mé jméno, vzejde slunce spravedlnosti, které má na svých křídlech uzdravení.

Druhé čtení

2. Soluňanům 3,7-12

Bratři a sestry! Víte sami, jak nás máte napodobovat. Když jsme byli u vás, nezháleli jsme ani jsme chleba nejedli od nikoho zadarmo. Naopak: ve dne v noci jsme se lopotili, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž. Ne že bychom na to neměli právo, ale dáváme vám sebe sami za vzor, který byste mohli napodobovat. Ano, už tehdy, když jsme byli u vás, přikazovali jsme vám: "Kdo nechce pracovat, ať nejí." A teď slyšíme, že někteří z vás žijí zahálčivě a vůbec nepracují, ale jsou velmi zaměstnáni věcmi, do kterých jim nic není. Takovým (lidem) důrazně přikazujeme (mocí, kterou máme) od Pána Ježíše Krista, aby v klidu pracovali a jedli chléb, na který si sami vydělají.

Evangelium

Lukáš 21,5–19

Když někteří mluvili o chrámu, jakými krásnými kameny a pamětními dary je ozdoben, řekl Ježíš: "Přijdou dny, kdy z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni, (všechno) bude rozbořeno." Zeptali se ho: "Mistře, kdypak se to stane? A jaké bude znamení, že to už nastává?" Odpověděl: "Dejte si pozor, abyste se nenechali svést! Mnozí (lidé) totiž přijdou pod mým jménem a budou říkat: 'Já jsem to!' a 'Ten čas je tady!' Nechodte za nimi! Až pak uslyšíte o válkách a vzpourách, neděste se, neboť to se musí stát napřed, ale nebude hned konec." Potom jim řekl: "Povstane národ proti

národu a království proti království, budou velká zemětřesení, na různých místech hlad a mor, hrozné úkazy a velká znamení na nebi. Ale před tím vším vztáhnou na vás ruce, budou vás pronásledovat, vydávat synagogám (na soud) a do vězení, budou vás předvádět před krále a vladaře pro mé jméno. To vám dá příležitost k svědectví. Vezměte si tedy k srdci toto: Nepřipravujte se předem, jak se hájit. Vždyť já vám dám výmluvnost i moudrost, které nedovedou odolat ani odporovat žádní vaši protivníci. Budete zrazováni i od (vlastních) rodičů a sourozenců, příbuzných a přátel, a některé z vás usmrtí. Budete pro jméno mé ode všech nenáviděni. Ale ani vlas z hlavy se vám neztratí. Trpělivostí zachráníte svou duši."

K zamyšlení

"Zkáza světa", která se pravidelně objevuje na konci církevního roku ve čteních, která hovoří o soudu, katastrofách a o konci časů, je stejnou součástí našeho života jako jsou šťastné, slunečné, teplé a posilující okamžiky. V této části roku nás chce Bible povzbudit, abychom se postavili i tomu pochmurnému a odstrašujícímu, abychom rostli a nepodlehli.

Základní poselství dnešních čtení nás vyzývají: nenechte se vyvést z míry těmi, kteří způsobují paniku, ať již slouží pod jakoukoliv vlajkou! Jinak se z vás stanou otroci vašeho vlastního strachu a podlehnete všem samozvaným prorokům na této zemi a jejich náboženstvím! Strach může způsobit nečinnost nebo ze skutečnosti vytržené přehánění. Oba extrémy nám zabraňují jednat s rozvahou a rozmyslem. Zakrývají nečisté mechanismy a vykonstruované lži těch, kteří se vás snaží učinit závislymi. Nedůvěra stejně jako idylicky přehnaná nádhera a vědomě nasazené zveličování!

Jedno je jisté: nikdo z nás neví, kdy a jak přijde konec časů a světa. V tomto napětí bez toho, abychom upadli do paniky, může žít jen ten, jehož základ stojí na vnitřní vyrovnanosti a harmonii. Jde o rostoucí rozvahu, o dobré napětí mezi pozorností pro znaky této doby a doby přicházející na jedné straně a na druhé straně o čas a prostor a o důvěrné začlenění toho teď a tady. Toto vyrovnané a živé napětí vytváří křesťanskou existenci. V tom jsou křesťané realisté, stojí oběma nohama na zemi a dávají tomu podobu v duchu evangelia bez toho, aby byli závislí na pozemských skutečnostech, i když ty jsou příjemné i nepříjemné. Křesťané neopovrhují pozemskými věcmi, ale dávají jim novou hodnotu. Budou pro ně "indiferentní". Také i v případě válek, nepokojů a katastrof, v maličkostech i ve velkých věcech, vždy se křesťané budou snažit zachovat si nebo obnovit spojení vnitřní jistoty a důvěry v Boha. Hruzy a pády v Bibli jsou jakýmsi dodáním odvahy. Dodávají nám odvahu, abychom obrátili "svět" k přiznání si otázek na čem si zakládáme a co nás nese. Dodávají nám odvahu, abychom neupřednostňovali tento svět, ve kterém žijeme a nabízíme ostatním náš fundament jako nosný. Dodávají nám odvahu, abychom byli lidé, kteří vyznávají jasně zaměřené životní názory, které zvládáme bez toho, abychom byli negativně (nebo i přehnaně pozitivně) fixováni. A v neposlední řadě je nám dodávána odvaha k zdůvodněnému a zdůvodnitelnému odolávání, když nám ostatní ze závisti a strachu díky naší jasnosti a přesvědčení kladou nástrahy. S pronásledováním křesťanů v různých formách (dnes je toto pronásledování částečně "civilizované" než tomu bylo dříve!) jsme konfrontováni znovu a znovu, když se odvážíme otevřeně žít nepohodlným a burčujícím křesťanstvím.

Na druhé straně nám Ježíš dodává odvahu, abychom na základě toho, co nás nese dodávali odvahu těm, kteří se ve strachu a panice zalekli. Naším úkolem je zabývat se veškerým dnem na zemi pro nové Boží království, které s námi a skrze nás (a Bohu díky i navzdory našim omezeným schopnostem a omezeným horizontům) začíná právě tady a teď.